

11.05.2020

Miejscowość, w której mieszkam

Wprowadzenie. Zapoznanie z celem wycieczki. Mapa Polski, kolorowa pinezka. N. wskazuje na mapie Polski miejscowość, w której się znajdują (zaznacza ją kolorową pinezką). Ruchem ręki zatacza obszar, wskazując region, w którym ta miejscowość się znajduje.

Wysłuchanie wiersza I. R. Salach Dom. Wiele wiosek, wiele miast rozrzuconych w Polsce jest. Takich małych, takich wielkich bardzo pięknych miejsc. Czy mieszkanie masz w Warszawie, czy też domem twoim wioska, wszyscy dobrze o tym wiedzą, że to właśnie nasza Polska.

Każde dziecko bardzo kocha zamieszkania swego miejsce: domy, sklepy, parki, szkoły i ulice – te najmniejsze. Marzę, aby kraj swój poznać od Bałtyku aż do Tatr, a gdy zwiedzę Polskę całą, to do domu wrócę.

- Rozmowa na temat wiersza. N. pyta dzieci: Jakie miejscowości leżą w Polsce? Co najczęściej znajduje się w miejscowościach zamieszkania? Gdzie najchętniej wracamy, gdy skończymy zwiedzać swój kraj?

Zabawa słownikowa Dokończ po mnie. Dzieci kończą zdania rozpoczęte przez N. Miejscowość, w której mieszkam, to... Mieszkam w... przy ulicy... Lubię swoją miejscowość, bo... Moje przedszkole znajduje się w... przy ulicy...

Karta pracy, cz. 5, nr 3, Dzieci: – przyklejają w ramce widokówkę, zdjęcie lub rysują wybrane miejsce ze swojej miejscowości, – ozdabiają ramkę według własnego pomysłu, – oglądają herby miast: Gdańska, Łodzi, Katowic, – rysują obok nich herb swojej miejscowości.

Nauka piosenki „Mój dom”

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=fuCnZ4iHmMM>

12.05.2020

Miasta, miasteczka

Karta pracy, cz. 5, nr 5, Dzieci: – rysują po swojej drodze do przedszkola, – rysują to, co miały po drodze, – opowiadają o swojej drodze do przedszkola, – kończą rysować samochody według wzoru, kolorują rysunki.

- Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby A u nas... Książka (s. 68–71) dla każdego dziecka. Dzieci siedzą w kole. Otwierają książki i słuchają opowiadania czytanego przez N.

Olek mieszka w Warszawie od urodzenia i kocha to miasto. Lubi przyglądać się samochodom mknącym po szerokich ulicach, słuchać warkotu silników, zachwycają go wysokie budynki, z dumą myśli o Stadionie Narodowym. Przepada za wizytami w Centrum Nauki Kopernik, w pizzerii na Starym Mieście, w lodziarni na Saskiej Kępie. Lubi hałas, gwar, tłum. Jest przekonany, że Warszawa to najlepsze miejsce na świecie. – Dlaczego? – spytał Felek, nowy kolega z klasy, który przeprowadził się z małej, cichej miejscowości. – Co za pytanie? Bo jest duża – odpowiedział Olek. – Co w tym takiego dobrego? U nas miałem blisko do szkoły, do kolegów i do sklepu, a tu wszędzie daleko – zauważył Felek. – Za to do kina miałeś dalej. Było u was chociaż jedno multikino albo park rozrywki i kręgielnia?

Na pewno nie. – Olek starał się przekonać Felka, że mieszkanie w stolicy ma same dobre strony. Mówił o placach zabaw, fontannach nad Wisłą, o teatrach dla dzieci, występach klaunów na placu Zamkowym, o muzeach, zabytkach, o pięknych pawiach w Łazienkach, na koniec wspominał nawet o operze. Mimo to Felek nie był przekonany. „A u nas sami robimy teatr, amatorski”, marudził, „A u nas wszędzie jest zielono, nie tylko w parku”, „A u nas ptaki śpiewają jak w operze”, „A u nas wszyscy się znają”, „A u nas bażanty i zajęce przychodzą pod sam dom”. Olek musiał przyznać, że Felek ma trochę racji. Mimo to uważał, że Warszawa nawet bez bażantów i zajęcy pod oknem jest przepiękna. Wieczorem, gdy patrzył na oświetlone ulice i mosty, czuł się jak w zaczarowanym świecie. Przed jego oczami rozgrywał się niezwykle pokaz światła i cieni. Któregoś dnia zaprosił Felka do siebie, żeby mu pokazać najładniejsze zdjęcia nocnej Warszawy zrobione przez mamę i tatę. – Wezmę piłkę, pogramy potem na podwórku – ucieszył się Felek. Olek się zawahał. – U nas jest zakaz gry na podwórku – powiedział niechętnie. – Naprawdę? – Felek szeroko otworzył oczy. Dopiero gdy zobaczył tabliczkę z zakazem na ścianie bloku kolegi, uwierzył, że to nie żart. – Rowerami też zakazują wam jeździć? – spytał ze współczuciem. – Można jeździć po ścieżkach rowerowych – bąknął Olek. Zrozumiał, że nie będzie łatwo przekonać Felka do zachwyty nad Warszawą, więc zwrócił się o pomoc do rodziców. Po długiej naradzie wspólnie ułożyli pewien plan. W sobotę cała rodzina Olka i zaproszony przez nią Felek pojechali do zoo. Felek nie mógł oderwać oczu od egzotycznych zwierząt, które dotąd widział tylko w telewizji. Ani razu nie powiedział „A u nas...”. Brzuchate słonie, pręgowane tygrysy, pękate hipopotamy i długoszyje żyrafy wprawiały go w zachwyt. – Czytałem, że żyrafy śpią tylko dwie godziny na dobę – powiedział tata. – Ciekawe, co robią po obudzeniu? – zastanawiał się Felek. – Myją szyję – włączyła się do rozmowy Ada. – To możliwe – zgodził się z nią Felek, zadzierając głowę, żeby spojrzeć żyrafie w oczy. Olek był zadowolony z wrażenia, jakie zrobił na Felku ogród zoologiczny. Być może przekonał go, że mieszkanie w stolicy jest bardzo przyjemne. Spojrzał pytająco na kolegę.

– Podobają mi się – przyznał Felek. Jednak po namyśle dodał z figlarnym uśmiechem: – A u nas widziałem krowę w okularach.

- Rozmowa na temat opowiadania. Książka (s. 68–71) dla każdego dziecka. Dzieci przyglądają się ilustracjom w książce i opowiadają o Warszawie. Odczytują, co mówi o Warszawie Olek. Następnie opowiadają o małych miejscowościach. Odczytują, co o małym mieście mówi Felek (6-latki). Wymieniają zwierzęta, jakie spotykamy w zoo. Odczytują tekst (6-latki). Nazywają zwierzęta spotkane w zoo. N. kontynuuje rozmowę na temat opowiadania. Pyta dzieci, co jeszcze możemy powiedzieć o Warszawie i o małej miejscowości. Uzupełnia informacje.

Nauka piosenki „Mój dom”

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=fuCnZ4iHmM>

13.05.2020

Z wizytą w skansenie

Karta pracy, cz. 5, nr 7, – skreślają litery, które tworzą nazwy podanych obrazków; z pozostałych liter (po przekątnej) odczytują hasło, – piszą po śladach liter; w zależności od tego, gdzie mieszkają, skreślają określenie, które nie pasuje, – odczytują wyraz wioska, – odszukują wśród naklejek obrazki kojarzące się z wioską, nakleją je w ramkach.

Nauka piosenki „Mój dom”

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=fuCnZ4iHmM>

14.05.2020

Zawody w mojej miejscowości

Słuchanie wiersza M. Strękowskiej-Zaremby Małe miasteczko. W małym miasteczku nie ma wieżowców, schodów ruchomych ni zoo, lecz drzew tu więcej, kwiatów i ptaków, które śpiewają wesoło. Dokoła rynku stoi rząd domów w siedmiu kolorach tęczy; ruch jest nieduży, spokojnie, miło, czasami pszczoła zabrzęczy. Czyste powietrze pachnie zielenią, na niebie świeci słońeczko, wszędzie jest blisko, ludzie się znają, dbają o swoje miasteczko. N. pyta dzieci: Czego nie ma w małym miasteczku? Czego w małym miasteczku jest więcej? Co to znaczy: dbać o swoje miasteczko? Czym zajmują się dorośli w naszej miejscowości? Jakie wykonują zawody?

Zagadki pantomimiczne Kto wykonuje takie czynności? Obrazki przedstawiające szpadel, miotłę, kierownicę. Wybrane dzieci kolejno losują obrazki. Gestami i ruchami ciała inscenizują daną czynność. Pozostałe dzieci odgadują, o jaki zawód chodzi, np.: kopanie – ogrodnik, zamykanie – dozorca, trzymanie kierownicy – taksówkarz (kierowca). Na koniec N. pyta dzieci: Jakie korzyści czerpią mieszkańcy dzięki pracy ludzi wykonujących poszczególne zawody? Dzieci wypowiadają się swobodnie. N. uzupełnia informacje.

Karta pracy, cz. 5, nr 8, Dzieci: – w każdej parze kolorują to, co jest cięższe, – rysują szlaczki po śladach, a potem – samodzielnie.

Karta pracy, cz. 5, nr 9, Dzieci: – oglądają różne rodzaje wag, – odczytują zdania,

– kończą rysunki wag według wzoru, a potem je kolorują.

Nauka piosenki „Mój dom”

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=fuCnZ4iHmM>

15.05.2020

Listy, pocztówki, adresy

Zagadka K. Wilk. Prostką mamy, w niego listy przed wysłaniem wkładamy. (koperta) Od listonosza dostajesz, widoki rozpoznajesz. Mało jest do czytania, więcej do oglądania. (pocztówka)

- Rozmowa na temat sposobów komunikowania się na odległość (pisanie listów, e-maili, esemesów, wysyłanie pocztówek, ememesów). N. kontynuuje rozmowę. Pyta dzieci: Po co piszemy listy? Dlaczego wysyłamy pocztówki? Dzieci udzielają odpowiedzi. N. pyta dalej: W jaki jeszcze inny sposób możemy się komunikować z kimś, kto mieszka w innej miejscowości? Dzieci udzielają odpowiedzi. N.

je uzupełnia. Informuje, że dzięki postępowi technicznemu obecnie coraz częściej stosowanymi formami komunikowania się są: dzwonienie do siebie, pisanie e-maili, wysyłanie krótkich wiadomości tekstowych zwanych esemesami, a także wysyłanie zdjęć w formie ememesów.

Karta pracy, cz. 5, nr 10, Dzieci: – rysują obok takie same wzory jak podane, – rysują w polach odpowiednią liczbę małych kół.

Karta pracy, cz. 5, nr 11,

Dzieci: – oglądają obrazek przedstawiający koła nałożone na siebie, – kolorują rysunki kół na odpowiednie kolory, – kończą rysować kwiatki według wzoru, kolorują kwiatki.

Praca plastyczna przestrzenna Mój dom – zbuduj ze starych pudełek i kolorowego papieru swój dom rodzinny.

Nauka piosenki „Mój dom”

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=fuCnZ4iHmM>